Així sobreviuen les gasolineres a la crisi petroliera: "De certeses no n'hi ha cap"

Operadors independents i estacions de servei naveguen una "muntanya russa" de preus i veuen lluny l'estabilitat

Un cotxe en una gasolinera. FRANCESC MELCION

Alberto Prieto
16/05/2026 - 19:59 h

Et pot interessar

El Nobel de la pau infantil rep el premi amb un discurs en català

BARCELONA El sector petrolier ha perdut l'esperança que la guerra a l'Iran sigui curta. Tres mesos després de l'inici del conflicte, els futurs del cru han abandonat l'etapa reactiva –de fortes pujades i baixades diàries arran de les declaracions dels implicats– i s'han instal·lat en una estabilitat excepcional de preus disparats. La nova normalitat ha deixat aquesta setmana el Brent al voltant dels 110 dòlars, un increment al voltant del 50% respecte a les últimes jornades del febrer. La sacsejada ha tingut efectes divergents: les empreses amb capacitat de refinatge –les Repsol, Moeve o BP– n'han sortit reforçades; fins al punt que les accions de la multinacional que presideix Antoni Brufau s'han revalorat en més de 3 euros respecte al dia anterior a l'ofensiva. Les petrolieres independents, des d'operadores majoristes fins a petites estacions de servei, han hagut de trobar la manera d'adaptar-s'hi per mantenir el ritme de negoci. I, així i tot, es fa difícil fer previsions clares a mitjà termini. "De certeses no n'hi ha cap", reconeix el director general del grup Meroil, Miguel Payá, en declaracions a l'ARA.

Inscriu-te a la newsletter Economia

Informació que afecta la teva butxaca

INSCRIU-T'HI

El del carburant és, val a dir, un sector amb molts racons. "Cada gasolinera és un món", observa Ramon Fitó, propietari de l'estació de servei Fitó, a Badalona, la més antiga de Catalunya. L'experiència, doncs, no és la mateixa per a un operador amb capacitat comercial i d'emmagatzematge que per a una petita cadena local. Tot i això, tothom que no compta amb refineries pròpies ha vist com els marges s'han tensionat. "Nosaltres traslladem els preus dia a dia. I, evidentment, ens hem vist obligats a comprar un producte més car", observa Payá.

Fitó en fa una lectura similar, amb només una localització i capacitat limitada per emmagatzemar gasolina i dièsel: "No ens podem anticipar, no tenim capacitat d'especular amb el producte", observa. En aquest sentit, Luis Nieves, president de Nieves Energia, considera que, d'ara endavant, les petites subministradores hauran de "ser molt més precises en la gestió financera" del producte disponible. "El gran risc per a les gasolineres és la volatilitat extrema. Hauran d'aconseguir contractes de subministrament que, amb un termini raonable, permetin optimitzar els recursos", recomana l'empresari.

Competència anòmala

"Estem lligats als preus diaris, i podem emmagatzemar durant dos o tres dies. Quan hi havia pujades diàries de 6, 7, 10 cèntims, l'entorn es va posar molt complicat", explica al diari ARA Ramon Puigfel, director general de Puigfel Carburants i president de l'Associació Provincial d'Estacions de Servei de Barcelona (APESBcn). En el cas de la seva empresa, asseguren el subministrament amb un contracte d'exclusivitat amb

Repsol, però fins i tot així, el negoci diari ha estat marcat per "segons quines declaracions públiques" de Donald Trump o del govern iranià. "Si una baixada forta de preu t'agafava amb els tancs plens, havies begut oli", recorda.

Les gasolineres, tant les d'operadors amb més capacitat com les estacions de servei petites, han vist que l'entorn competitiu buscava mil formes de garantir-se el negoci. Cal recordar que les empreses sense capacitat de refinatge tenen una limitació: venen a marges gairebé tancats, entre l'espasa del preu de mercat i la paret dels preus de la competència. I, en alguns moments, assegura Payá, les estacions "no han traslladat a preus totes les pujades". "En els pitjors moments, la gasolina hauria d'haver estat molt per sobre dels dos euros, i no hi va arribar" de forma generalitzada, sosté l'empresari.

Això ha provocat, en l'experiència de Puigfel, que en moltes ocasions les gasolineres s'hagin vist obligades a vendre "amb marges molt més baixos dels que voldrien" per mantenir el volum de vendes. Fins al punt, especialment per als actors de menor dimensió, que "hi ha hagut moments en què hem perdut calés –declara Fitó–. Si t'adaptes als preus majoristes apujant la gasolina dos cèntims més que el del costat, la gent marxa. No pots sortir del mercat".

Canvis en el consum

Per als operadors independents, la pujada de preus ha arribat a limitar el negoci amb força. Amb costos fixats per la referència diària del cru, els actors consultats han detectat tant baixades

fortes de les compres com nous patrons de recàrrega del dipòsit. Nieves considera, en aquest sentit, que "el consumidor s'ha tornat molt més escrupolós a l'hora de decidir quant pagarà i en quina estació decideix proveir-se de carburant". Una tendència similar han observat des d'EsclatOil, el segment de carburants del grup Bon Preu. En declaracions al diari ARA, el cap de departament de Sostenibilitat i Energia de l'empresa, Josep Castany, assegura que, arran de la crisi, "la sensibilitat dels consumidors al preu ha esdevingut molt alta". "El client ha assumit que una notícia que allarga el conflicte implica preus més alts", opina l'executiu.

Des de Meroil identifiquen que la majoria dels usuaris finals han optat per "posar menys gasolina, però anar més cops a l'estació de servei"; perquè sigui més fàcil esquivar les jornades de preus més disparats. Fitó sí que ha lamentat "caigudes de rendes" a favor d'alternatives de cost més baix: "En les crisis petrolieres, la gent posa menys gasolina, estalvia en sortides, o opta per producte *low cost*", comenta.

La situació dels compradors, però, s'ha estabilitzat arran de la rebaixa de l'IVA als carburants del 21 al 10%, així com la retallada fins al mínim que permet Europa de l'impost sobre els hidrocarburs. "Això ha ajudat a contenir el preu final", celebra Puigfel, i n'ha revifat el consum. A més, les fonts consultades celebren que la rebaixa s'hagi aplicat directament sobre els tributs que liquiden les estacions, i no en forma de bonificació al preu, com es va fer durant la guerra a Ucraïna. Llavors, amb una retallada plana del preu final, "els sistemes no estaven preparats per adaptar-s'hi", i va costar treure'n profit.

Tot i això, encara no tenen planificada la situació en què quedarà el mercat després del 30 de juny, quan, previsiblement, cauran les rebaixes. A diferència del 2022, quan el mercat va trigar poc a "descomptar" els efectes del bloqueig del petroli rus sobre el producte final, Payá alerta que "els preus alts continuaran". "Ormuz roman tancat, i moltes refineries i actius petroliers s'han aturat. I el petroli de la regió no té alternatives: el producte que no surt per allà, no surt per enlloc", conclou. Castany preveu que "el mercat continuï mostrant volatilitat" a curt i mitjà termini.

Un subministrament "conservador"

Malgrat les alertes de l'Agència Internacional de l'Energia, que va arribar a fer ús de les reserves estratègiques dels països membres, les empreses petrolieres no han notat cap risc de subministrament al llarg de les últimes setmanes. L'estret d'Ormuz concentra el 20% del trànsit global de petroli, però el cru que navega per la regió acaba a la Xina, Corea del Sud i altres potències asiàtiques. "Ens ha afectat poc en aquest sentit. La tensió de preus ha vingut perquè hem estat més països competint per menys oferta petroliera", raona Puigfel.

Tot i això, els venedors finals sí que han detectat períodes "més conservadors" per part dels seus proveïdors, especialment en els moments més crus de la guerra. Segons el president d'APESBcn, però, aquest refredament ha respost més a "previsions de problemes logístics" que a un buit en els tancs de gasolina. "Al principi tothom volia omplir dipòsits, i va haver-hi un moment que no hi havia transport per a tot el producte que

es demanava", recorda. El president de Nieves Energia, per la seva banda, minimitza els efectes macro en el context espanyol, ja que els actors independents "han hagut d'abocar-se a la refinació nacional que sí que existeix". Fora de l'Estat, "la situació és molt més complicada", i la cerca de proveïdors alternatius ha provocat "encara més tensió en el mercat".